

skave, v kateri je analiziran način ravnanja posameznikov in različnih organizacij v primeru nesreč, v ločenem poglavju pa še dejanski primer nudenja pomoči prebivalcem potresa na Bovškem leta 2004. Dve poglavji obravnavata tudi sanacijske posege v gozdovih po povzročeni škodi zaradi različnih naravnih nesreč.

Hiter pregled nekaterih prispevkov seveda ne more podati celotnega vsebinskega bogastva knjige, a daje vsaj občutek, kako raznolika je vsebina. Kar torej lahko razberemo, če preletimo kazalo, pa je dejstvo, da je urednikom uspelo v eni monografiji zbrati obsežno znanje, ki pokriva področje naravoslovja, družboslovja in celo humanistike ter dejansko pomeni primer celostnega pristopa k reševanju tako velike problematike, kot so naravne nesreče.

Knjigo, ki obsega 374 strani ter ogromno fotografij, skic, zemljevidov in drugega slikovnega gradiva, lahko tokrat merimo predvsem (oziroma le) v megabajtih, saj je izšla zaenkrat le v elektronski obliki na zgoščenki, mogoče pa jo je prebrati tudi na medmrežnem naslovu: <http://giam.zrc-sazu.si/sites/default/files/Naravne-nesrece-01.pdf>. Tiskana različica tokrat zaradi nepridobitve sicer obljubljenih finančnih sredstev žal še ni izšla. Upajmo, da bo inštitutu v prihodnje uspelo izdati tudi tiskano različico; naslednja priložnost bo že leta 2011, ko načrtujejo drugo številko.

Rok Ciglič

Igor Jurinčič:

Nosilna zmogljivost Slovenske Istre za turizem

Portorož 2009: Fakulteta za turistične študije – Turistica, 221 strani, ISBN 978-961-6469-44-9 (Turistica).

Monografija je avtorjevo doktorsko delo, prirejeno za knjižno izdajo. Igor Jurinčič je diplomiral iz geografije in sociologije leta 1989 na Filozofski fakulteti Univerze v Ljubljani, kjer se je zaposlil kot mladi raziskovalec. Leta 1993 je magistriral in leta 2005 doktoriral. Leta 1993 se je zaposlil na Zavodu za družbeni razvoj Občine Koper, od leta 1996 pa dela na Fakulteti za turistične študije Turistica v Por-

torožu, kjer predava predmete Turistična geografija, Načrtovanje in urejanje prostora, Interpretacija turističnih resursov in Prostorski učinki turizma.

Prav vsebina teh predmetov se močno prepleta s poglavji monografije. Avtor celostno obravnava in vrednoti prostorske sestavine in prvine, ki jih v pokrajino prinašata turizem in rekreacija. S turističnim razvojem se bogatijo vsebine podeželskih, polmestnih in mestnih pokrajin sredozemske Slovenije, kar pa je pogosto v nasprotju z naravovarstvenimi zahtevami oziroma željami po ohranjanju naravne in kulturne dediščine.

Avtor obravnava slovenski del Istre, bolj natančno pa Ankaranski polotok. S pomočjo geografskega informacijskega sistema in statističnih metod analizira sedemnajstih ključnih prostorsko-ekoloških, infrastrukturnih in socio-psihološki kazalnikov za vrednotenje nosilne zmogljivosti pokrajine za različne scenarije trajnostnega razvoja turizma. Ugotavlja, da velikost plaže, kakovost pitne vode in zraka ter primernost zemljišč za nadaljnji turistični razvoj še ne presegajo zmogljivosti obravnavane pokrajine, pri vseh ostalih upoštevanih kazalnikih pa je zmogljivost že presežena, na primer pri vodni oskrbi, odlaganju odpadkov, prometni in turistični infrastrukturi, navtični in obbazenski ponudbi.

Monografija je hkrati temeljno in aplikativno izvirno znanstveno delo. Temelji na ustreznih teoretskih in metodoloških izhodišč, prinaša pa pomembna nova splošna metodološka in konkretna strokovna vsebinska spoznanja pri geografskem vrednotenju pokrajine za razvoj turizma.

Knjiga ni namenjena samo študentom geografije, turizma in prostorskega planiranja, ampak tudi raziskovalcem in svetovalcem na področju turizma, lokalnim turističnim organizacijam, društvom in nacionalni turistični organizaciji, lokalnim skupnostim in regionalnim razvojnim agencijam ter ostalim strokovnim in širšim javnostim, ki sodeluje pri načrtovanju turističnega in drugega razvoja.

Avtor izpostavlja negativne posledice preteklega razvoja, za bodoči razvoj pa priporoča kompleksni pristop, pri katerem naj bi se ocenam turistične zmogljivosti pokrajine priključila tudi ocene zmogljivosti pokrajine glede na ostale družbene dejavnosti, saj šele usklajenost med delnimi ocenami zmogljivosti pokrajine omogoča celostni in skladni razvoj. Pri usklajevanju naj bi aktivno sodelovale tudi lokalne skupnosti.

Besedilo monografije je tekoče in razumljivo, dopolnjujejo ga številne preglednice ter kartografsko in drugo slikovno gradivo.

Drago Perko

Andrej Bandelj, Samo Pahor, Aldo Rupel:

Tržaško in Goriško

Vodniki Ljubljanskega geografskega društva, Evropa, 8

Ljubljana, 2010: Ljubljansko geografsko društvo, Založba ZRC, 136 strani, 74 fotografij, 18 zemljevidov, 7 grafi, 4 preglednice, ISBN: 978-961-254-184-2.

Južni del slovenskega zamejskega prostora, Tržaška in Goriška pokrajina predstavljata gosto posejani in gospodarsko razviti pokrajini, ki sta hkrati nosilki regionalnega razvoja obmejnega območja. Pri oblikovanju njunega prostora in razvoja je imela odločilno vlogo pretekla družbenopolitična dinamika. Tokrat imamo pred seboj vodnik po Tržaškem in Goriškem, plod enodnevnih ekskurzij Ljubljanskega geografskega društva, ki so si tematsko sledile med leti 2007 in 2009.

V vodniku je zajetih šest ekskurzij, štiri po podeželskem območju ter dve po mestih Trst in Gorica, vodenih s strani strokovnjakov s posameznega vsebinskega področja. Prva izmed ekskurzij pod vodstvom Andreja Bandlja je vodila v Tržaški kras z dolino Glinščice, kjer je bil poudarek namenjen tako geomorfološkim značilnosti kraške pokrajine kot tudi družbeno geografski tematiki. Sledi ekskurzija Sama Pahorja, zamejskega Slovenca, na kateri so se udeleženci podrobneje seznanili s slovenstvom na območju Tržaške pokrajine, značilnostmi poselitve podeželja in mest ter vzporednega družbenega razvoja. Avtor nam s svojim osebnim kritičnim pogledom na nekatere pretekle odločilne dogodke povezane z manjšinskimi medsebojnimi sporazumi prikaže in še dodatno osvetli takratna dogajanja.